



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem, v právní věci

žalobce: **V.D.**,
zastoupený advokátem JUDr. Pavlem Jelínkem, Ph.D.
sídlem Dražkovice 181, 533 33 Pardubice

proti
žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 22. 9. 2023, č. j. MV-215165-15/SO-2022,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včas podanou žalobou proti rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku domáhal soudního přezkumu tohoto rozhodnutí, jímž podle § 77 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“ nebo „zákon o pobytu cizinců“) byla žalobci zrušena platnost povolení k trvalému pobytu z důvodu nebezpečí, že by žalobce jako účastník řízení mohl ohrozit bezpečnost státu (výrok I.

tohoto rozhodnutí) a dále podle § 77 odst. 3 zákona o pobytu cizinců byla žalobci stanovena lhůta k vycestování z území 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. Žalobce odůvodnil žalobu následujícím způsobem.

2. Žalobce předně namítl, že z rozhodnutí nevyplývá, jaké konkrétní základní hodnoty společnosti měl žalobce ohrožovat, jakých vlivových struktur by měl žalobce být součástí, jaká by měla být role žalobce v rámci předmětných vlivových struktur, jaké separatistické tendence ve vztahu k ČR měl žalobce podporovat, když ten se angažuje jen v oblasti uznání a zachování Rusínské kultury a jazyka. Žalobce tedy namítl, že nebyl obeznámen s konkrétními důkazy, které vedly k vydání napadeného rozhodnutí, ty mu nebyly dostatečným způsobem vysvětleny, žalované rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné a nezákonné. Žalobce uvedl, že se domáhá přezkoumání závěrů uvedených v žalovaném rozhodnutí, ze kterých vyplývá, že tvrzené nebezpečí žalobce pro bezpečnost ČR je objektivní, skutečné, aktuální a dostatečně závažné. Současně žalobce namítl, že ve výroku II. napadeného rozhodnutí mu byla uložena povinnost vycestování z území České republiky, současně je však vedeno proti žalobci trestní řízení, ale trestním soudem mu byla uložena povinnost spočívající v zákazu vycestování (usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1, ze dne 11. 12. 2020). V důsledku napadeného rozhodnutí by byl žalobce donucen porušit povinnost stanovenou mu soudem v trestním řízení a tím by mohl mařit výkon soudního rozhodnutí a mařit i vedené trestní řízení. Žalobce navrhl, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.
3. Ve vyjádření k žalobě žalovaný poukázal na obsah žalovaného rozhodnutí, přičemž zdůraznil závěry o existenci utajovaných informací a navrhl, aby soud žalobu zamítl.
4. Krajský soud v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
5. Mezi účastníky nejsou sporné a ze správního spisu vyplývají následující rozhodné skutečnosti.
6. Žalobci bylo vydáno povolení k trvalému pobytu podle § 68 zákona o pobytu cizinců dne 5. 4. 2006. Žalovaný obdržel dne 25. 5. 2022 žádost Ministerstva vnitra, odbor azylové a migrační politiky, o převzetí řízení ve věci zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu žalobce, přičemž žalovaný obdržel písemnou informaci vztahující se k žalobci, která byla poskytnuta v režimu utajení (stupeň „důvěrné“) v souladu se zákonem č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, v platném znění (dále jen „zákon č. 412/2005 Sb.“ a „utajovaná informace“ nebo „informace“). Žalovaný v žalovaném rozhodnutí dospěl k závěru, že tato informace poskytnutá bezpečnostní složkou představuje ohrožení bezpečnosti státu, jelikož zjištěné osobní jednání žalobce bylo shledáno v jeho nežádoucí činnosti, a to z důvodu vytvoření webové struktury za podpory ze strany státních orgánů Ruské federace, která měla za cíl v zemi Evropské unie podpořit separatistické tendence, které jsou v rozporu s bezpečnostními zájmy České republiky, a existuje tedy důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu, přičemž z této informace vyvodil žalovaný závěr o důvodu ke zrušení platnosti povolení žalobce podle § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
7. Žalobce v žalobě uplatnil v podstatě dva žalobní body. První žalobní bod se týká výroku I. žalovaného rozhodnutí, kterým byla zrušena žalobci platnost povolení k trvalému pobytu podle § 77 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 z důvodu nebezpečí, že by žalobce v řízení

mohl ohrozit bezpečnost státu, přičemž podklady k tomuto rozhodnutí byla informace poskytnutá bezpečnostní složkou v režimu utajení (stupeň „důvěrné“) v souladu se zákonem č. 412/2005 a druhý žalobní bod se týkal výroku II. žalovaného rozhodnutí, jímž byla stanovena žalobci lhůta k vycestování z území do 30 dnů od právní moci žalovaného rozhodnutí.

8. V případě prvního žalobního bodu žalobce namítl nepřezkoumatelnost žalovaného rozhodnutí a to z důvodu, že žalobce nebyl seznámen s uvedenou utajovanou informací, přičemž správní orgán v žalovaném rozhodnutí „nevysvětlil“ jaké základní hodnoty společnosti měl žalobce ohrožovat, jakých vlivových struktur měl být součástí, jaká měla být role žalobce v rámci předmětných vlivových struktur a jaké separatistické tendence v ČR měl žalobce podporovat, které by ohrožovaly ČR. Zároveň se domáhá v této souvislosti soudního přezkumu tak, aby z utajených informací vyplynulo, jaké, že to konkrétní nebezpečí žalobce pro bezpečnost ČR existuje a jak je aktuální a závažné. K tomu krajský soud uvádí následující závěry.
9. Krajský soud se musel zabývat tím, zda žalovaný jako správní orgán dostál všem procesním požadavkům, kladeným na postup v takovém řízení na rozhodování správních orgánů při rozhodování na základě utajované informace.
10. Podle článku 1. ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, zajištění svrchovanosti a územní celistvosti České republiky, ochrana jejích demokratických základů a ochrana životů, zdraví a majetkových hodnot, je základní povinností státu.
11. Podle § 77 odst. 2 písm. a zákona č. 326/1999 Sb. ministerstvo platnost povolení k trvalému pobytu dále zruší, jestliže cizinec opakovaně závažným způsobem naruší veřejný pořádek nebo právo a svobody druhých, anebo je důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu.
12. Podle § 50 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, jako podklad tohoto rozhodnutí může správní orgán užít informaci jediného orgánu veřejné moci, přičemž poskytnuté informace hodnotí v souladu s § 50 odst. 4 toho zákona, kdy pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady zejména důkazy, podle své úvahy, přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo včetně toho, co uvedli účastníci.
13. Podle § 169m odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., písemnosti nebo záznamy, které obsahují utajované informace, se v řízení podle tohoto zákona uchovávají odděleně mimo spis a nestávají se jeho součástí.
14. Podle § 169m odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb. jsou-li některé z podkladů rozhodnutí podle tohoto zákona utajovanými informacemi, uvede se v odůvodnění rozhodnutí pouze odkaz na podklady pro vydání rozhodnutí a jejich stupeň utajení. Úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení, a důvody vydání rozhodnutí se uvedou pouze v rozsahu, ve kterém nejsou utajovanými informacemi.
15. Podle § 169m odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., vyjde-li v řízení na základě informace nebo stanoviska policie nebo zpravodajské služby České republiky, které jsou utajovanou informací najevo, že cizinec ohrožuje bezpečnost státu, jeho svrchovanost, územní celistvost, demokratické základy, životy nebo zdraví osob, nebo vede-li tato informace nebo toto stanovisko k důvodnému podezření, že by cizinec při svém pobytu na území

tyto hodnoty ohrozil, v informaci o důvodech neudělení dlouhodobého víza nebo v odůvodnění rozhodnutí podle tohoto zákona se pouze uvede, že důvodem neudělení víza nebo rozhodnutí je ohrožení bezpečnosti státu. Pokud je správní orgán v řízení podle tohoto zákona povinen posoudit přiměřenost dopadu rozhodnutí, v odůvodnění rozhodnutí podle věty první navíc uvede úvahy, kterými se při hodnocení přiměřenosti dopadu rozhodnutí, zejména ve vztahu k obsahu stanoviska, řídil; obsah stanoviska však odůvodnění neuvádí.

16. V projednávané věci se střetávají dva zájmy a to zájem na zajištění spravedlivého procesu pro účastníka správního řízení, jehož bezpečnostní způsobilost byla posuzována, když podkladem tohoto rozhodnutí byla utajovaná informace, jak soud již výše uvedl, a na druhé straně je to zájem na utajení informací potřebných k ochraně veřejného zájmu. V projednávané věci nemohl krajský soud přesvědčit tvrzení žalobce o nepřezkoumatelnosti žalovaného rozhodnutí, neboť žalovaný postupoval v souladu s platnou právní úpravou (§ 169m odst. 1 – 3 zákona o pobytu cizinců), protože mu byla poskytnuta jako základní podklad žalovaného rozhodnutí písemná informace bezpečnostní složkou, tato informace byla poskytnuta v režimu stupně utajení „důvěrné“ podle zákona č. 412/2005 Sb. Žalovaný dospěl ke správnému závěru, že tato informace je poskytnuta bezpečnostní složkou, na základě které žalobce představuje nebezpečí spočívající v ohrožení bezpečnosti České republiky. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí uvedl odkaz na tento podklad pro vydání rozhodnutí, v rozhodnutí jsou uvedeny i úvahy, kterým se správní orgán řídil při hodnocení podkladů, přičemž důvody vydání rozhodnutí uvedl pouze v rozsahu, ve kterém nejsou utajovanými informacemi a tedy z povahy věci v rozsahu významně omezeném oproti rozsahu jinak požadovaném ve správních rozhodnutích. Tím žalovaný zcela dostal požadavkům zákona (§ 169m zákona o pobytu cizinců) a splnil podmínky kladené na přezkoumatelnost rozhodnutí, které jsou platnou právní úpravou omezeny i výše uvedeným zmíněným způsobem. Žalovaný nebyl povinen a ani nemohl, když mu to zakazuje platná právní úprava, uvést v rozhodnutí konkrétní údaje z výše uvedené utajené informace. Za plně dostačující a přezkoumatelný závěr lze považovat proto v souladu s platnou právní úpravou v něm obsažené úvahy žalovaného o tom, že *„zjištěné osobní jednání účastníka řízení bylo shledáno v jeho nežádoucí činnosti z důvodu vytvoření vlivové struktury za podpory ze strany státních orgánů Ruské federace, která měla za cíl v zemích Evropské unie podpořit separatistické tendence, které jsou v rozporu s bezpečnostními zájmy České republiky, a existuje zde důvodné nebezpečí, že by mohlo ohrozit bezpečnost státu“*. K tomu dále krajský soud uvádí z konstantní soudní judikatury NSS, že *„žalovaný ani správní soudy sdělení zpravodajských služeb nepřezkoumávají v takovém rozsahu a takovým způsobem, který je ve správním soudnictví obvyklý. Judikatura nicméně zdůraznila, že byť jde o podkladové akty, nemohou být zprávy zpravodajských služeb pouze vyjádřením názorů jejich zpracovatele, bez patřičného skutkového podkladu zachyceného ve spise a soudem ověřitelného. Žalovaný i správní soudy musí mít možnost zhodnotit věrohodnost a přesvědčivost zpravodajské informace, a její relevanci ve vztahu k bezpečnostnímu řízení.“* (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 3. 2016, č. j. 4 As 1/2015-40). Žalovaný k takovému závěru o věrohodnosti a přesvědčivosti informace dospěl, když v rozhodnutí uvedl:

17. *„Informace obsahuje popis konkrétních skutkových zjištění učiněných příslušnou službou, popisuje konkrétní jednání účastníka řízení, včetně jeho přesného časového rámce, jednání je popsáno do detailu a působí tím věrohodně, a pokud jde o rozsah poskytnutých informací též*

přesvědčivě. Popisované jednání účastníka řízení je také relevantní ve vztahu k důvodu tohoto rozhodnutí, kterým je nebezpečí, které účastník řízení představuje pro bezpečnost České republiky a jejích obyvatel, a to tím, že směřuje proti nejzákladnějším hodnotám společnosti, které jsou chráněny trestním právem. Informace popisuje konkrétní jednání účastníka řízení, která jsou ve svém souhrnu schopna přivodit nebezpečí pro Českou republiku a její obyvatele. V informaci jsou uvedena konkrétní skutková zjištění. Informace popisuje opakovaná jednání účastníka řízení, kterých se měl v průběhu posledních let soustavně dopouštět. Tyto informace pak zavádějí důvod se domnívat, že účastník řízení by mohl ohrozit bezpečnost státu i v budoucnu. Komise konstatuje, že tato podtrhují pravdivost těchto údajů uvedených v informaci a nasvědčují věrohodnosti celé informace.“

18. Žalobce namítl, že takové závěry jsou nepřezkoumatelné, když v podstatě konkrétní údaje neobsahují (tj. podle žalobce by mělo žalované rozhodnutí obsahovat konkrétní údaje o roli žalobce v rámci vlivových struktur, konkrétní informace o separatistických tendencích ve vztahu k ČR, uvedení základních konkrétních hodnot společnosti atd.). Takové požadavky žalobce jsou nad rámec platné právní úpravy, protože tomu brání ustanovení § 169m odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb. Žalobce se v podstatě v žalobě domáhá toho, aby správní orgány v takových případech tuto právní úpravu nerespektovaly a uvedly konkrétní údaje z obsahu utajované informace, tedy se domáhá toho, aby sám správní orgán porušil platnou právní úpravu a v podstatě „odtajnil“ podklad žalovaného rozhodnutí, tedy sdělil obsah utajované informace. Takovému požadavku nelze pochopitelně vyhovět.
19. Krajský soud proto považuje námitku o nepřezkoumatelnosti žalovaného rozhodnutí za nedůvodnou. Žalobce se současně domáhá toho, aby takové „odtajnění“ tohoto podkladu žalovaného rozhodnutí provedl soud v soudním řízení v rámci přezkumu žalovaného rozhodnutí a za účelem prosazení práva žalobce na spravedlivý proces. K postupu soudu v takových případech existuje již konstantní soudní judikatura, ze které vyplývají následující závěry.
20. Soud může dokazovat i utajovanými informacemi, avšak může rozhodnout o znepřístupnění informací v průběhu soudního řízení, pokud dospěje k závěru, že jsou dány důvody pro absolutní zákaz nahlížení do spisu, přičemž neumožní nahlédnout do spisu ani ohledně části, která bude nezbytná pro rozhodnutí věci. Podle ust. § 45 odst. 3 s.ř.s. souvislosti s tímto rozhodnutím o znepřístupnění informací předseda senátu vyloučí části spisu, která obsahuje utajované informace chráněné zvláštním zákonem nebo jiné skutečnosti chráněné podle zvláštních zákonů z nahlížení, přičemž to platí i o písemnostech a záznamech, které byly v řízení před správním orgánem uchovávány odděleně mimo spis, přičemž to platí i přiměřeně o spisech soudu (§ 45 odst. 3 s.ř.s.). Současně s tímto znepřístupněním informací může soud vyloučit tyto informace z dokazování. V takovém případě však správní soud je povinen zkoumat postup a důvody rozhodnutí v úplnosti, tedy i nad rámec uplatněných žalobních bodů, čímž v podstatě nahrazuje i procesní aktivitu žalobce. Při soudním přezkumu rozhodnutí, jehož podkladem byly utajované informace, „ve zvýšené míře než při běžném soudním řízení garantuje právo na spravedlivý proces, což vyžaduje i zvýšenou aktivitu soudu“ (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 2. 6. 2016, č. j. 4 As 1/2015-40, bod 26). V takovém případě, tj. pokud soud dospěl k závěru, že obsah utajovaných informací obsahuje takové skutečnosti, které by mohly ohrozit bezpečnost státu, například by mohli ohrozit činnost zpravodajských služeb a rozhodne o tom, že dokazování utajovanými informacemi

provádět nebude, tak v takovém případě musí „suplovat“ procesní aktivitu účastníka a „přezkoumat napadené rozhodnutí i nad rámec žalobních námitek“ (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 6. 2013, č. j 3 As 63/2012-25). Důvodem pro takový postup soudu je skutečnost, že postavení účastníka řízení v takových případech je oslabené a tento do jisté míry ztrácí možnost hájit se. Zjištěné skutečnosti v případě rozhodování soudu bez provádění dokazování musí soud v odůvodnění svého rozhodnutí popsat jen v těch mezích, aby „nepopřel smysl ochrany utajovaných skutečností“. (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2012, č. j. 7 As 117-212-28, uveřejněný ve Sbírce rozhodnutí NSS č. 2825/2013). Zároveň z konstantní soudní judikatury NSS vyplývá, že v takovém případě žalovaný ani správní soudy „sdělení zpravodajských služeb nepřezkoumávají v takovém rozsahu a takovým způsobem, který je ve správním soudnictví obvyklý“ (srov. zmíněné usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 2. 6. 2016, č. j. 4 As 1/2015-40). Zároveň při přezkumu soudního rozhodnutí je nutné vycházet ze závěru, že „judikatura nicméně zdůraznila, že byt' jde o podkladové akty, nemohou být zprávy zpravodajských služeb pouze vyjádřením jejich zpracovatele, bez patřičného skutkového podkladu zachyceného ve spise a soudem ověřitelného. Žalovaný i správní soudy musí mít možnost zhodnotit věrohodnost a přesvědčivost zpravodajské informace a její relevanci ve vztahu k bezpečnostnímu řízení“ (srov. rozsudek NSS ze dne 1. 3. 2016, č. j 4 As 1/2015-40, dále i rozsudek NSS ze dne 19. 6. 2013, č. j 3 As 63/2012-25). Jaké skutečnosti by v takovém případě měl rozsudek soudu obsahovat, vymezil NSS i v rozsudku ze dne 19. 6. 2013, č. j. 3 As 63/2012-25, podle něhož může správní soud v něm přezkoumat, zda argumentace v napadeném rozhodnutí je založena na utajovaných informacích obsažených ve zprávě zpravodajské služby a je obsahem správního spisu a zda závěry z těchto informací vyvozené nejsou v rozporu se zákonem, přičemž „správní soudy naopak nemohou přezkoumávat pravost a pravdivost podkladů poskytnutých zpravodajskou službou, ve kterých jsou předmětné utajované informace obsaženy (viz např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 68/2008-101, ze dne 11. 5. 2011, č. j. 1 As 9/2011-70 ...). To však neznamená, že by soudy ve správním soudnictví nemohly zhodnotit věrohodnost a přesvědčivost zpravodajské informace a její relevanci ve vztahu k předmětnému bezpečnostnímu řízení. V této souvislosti je nutné podotknout, že po zpravodajské službě není pro účely bezpečnostního řízení žádána nepochybná jistota o pravdivosti jích poskytovaných informací, nýbrž postačí, že závěry vyvozené ze skutečností obsažených ve zpravodajské informaci jsou zároveň jejich nejpravděpodobnějším vysvětlením“ (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 6. 2013, č. j 3 As 63/2012-25).

21. Výše uvedené závěry vyplývající z judikatury NSS se sice vztahují k bezpečnostnímu řízení podle zákona č. 12/2005 Sb., ale nepochybně je možné vztáhnout i na danou věc, když utajovaná informace byla rovněž podkladem předmětného rozhodnutí napadeného žalobcem touto žalobou.
22. Ve světle výše uvedených závěrů dospěl krajský soud k tomu, že se nejprve seznámil s obsahem utajované informace, přičemž dospěl k závěru o tom, že z hlediska zajištění ochrany utajovaných informací, které jsou obsaženy v oddělené části správního spisu, jedná se o informaci, která obsahuje natolik závažné skutečnosti týkající se bezpečnosti státu a činnosti zpravodajských služeb, že v takovém případě zájem na ochraně utajovaných informací podle názoru soudu převážil nad právem žalobce na spravedlivý proces do té míry, že soud rozhodl o tom, že důkaz zmíněnou informací provádět v soudním řízení nebude a nevyhoví požadavku žalobce vysloveném v části II. bodu 11 žaloby, tj. aby správní soud s utajovanou informací žalobce přímo seznámil. Soud tedy postupoval

v souladu s výše uvedenými závěry, vyplývajícími z konstantní soudní judikatury pro takový případ, tj. že tedy sám se seznámil s obsahem utajované informace, a tuto v kontextu žalovaného rozhodnutí hodnotil z hlediska její věrohodnosti, přesvědčivosti a relevanci ve vztahu k bezpečnostnímu řízení (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 3. 2016, č. j. 4 As 1/2015-40 a dále i rozsudek NSS ze dne 19. 6. 2013, č. j. 3 As 63/2012-25).

23. Nejprve krajský soud konstatoval, že se zabýval tím, zda informace jsou takového charakteru, že jejich vyžádání a zneužití by mohlo způsobit újmu zájmům České republiky a jejich utajení s klasifikací stupněm utajení „důvěrné“ je tedy opodstatněné. Žalovaný tak postupoval v souladu s § 2 písmeno b) zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, podle něhož zájmem České republiky je mimo jiné zajištění vnitřního pořádku a bezpečnosti a dále podle § 3 odst. 4 písmeno d) a f) téhož zákona, a podle něhož prostá újma zájmu České republiky vznikne vyžádáním utajované informace nebo zneužitím utajované informace, které může mít za následek ohrožení bezpečnostních operací nebo činností zpravodajských služeb a zmaření nebo ztížení nebo ohrožení, prověřování nebo vyšetřování zvláště závažných zločinů nebo usnadnění jejich páchaní. Utajení informace pak v dané věci mělo správně za následek omezení procesních práv žalobce, které však bylo legitimní.
24. Krajský soud se s touto informací, jak již výše uvedl, seznámil, a konstatuje, že utajovaná informace v podobě, jaká byla podkladem pro rozhodování žalovaného, splňuje shora uvedené kvalitativní požadavky, aby mohla být jediným podkladem pro žalované rozhodnutí, přičemž s ohledem na účel a stupeň utajení, kdy nelze uvádět bližší podrobnosti, konstatuje soud, že informace sdělené bezpečnostní složkou jsou natolik konkrétní a určité, aby umožňovaly činit spolehlivý závěr o tom, že žalobce představuje ohrožení bezpečnosti státu, přičemž krajský soud nedospěl k závěru, že by tato informace obsahovala takové skutečnosti, které by byly schopny zpochybnit věrohodnost této informace a její přesvědčivost, přičemž tato informace má relevanci ve vztahu k řízení, v němž bylo žalované rozhodnutí vydáno. Krajský soud tak se ztotožnil se závěrem žalovaného o tom, že:
25. *„Informace obsahuje popis konkrétních skutkových zjištění učiněných příslušnou službou, popisuje konkrétní jednání účastníka řízení, včetně jeho přesného časového rámce, jednání je popsáno do detailu a působí tím věrohodně, a pokud jde o rozsah poskytnutých informací též přesvědčivě. Popisované jednání účastníka řízení je také relevantní ve vztahu k důvodu tohoto rozhodnutí, kterým je nebezpečí, které účastník řízení představuje pro bezpečnost České republiky a jejích obyvatel, a to tím, že směřuje proti nejzákladnějším hodnotám společnosti, které jsou chráněny trestním právem. Informace popisuje konkrétní jednání účastníka řízení, která jsou ve svém souhrnu schopna přivodit nebezpečí pro Českou republiku a její obyvatele. V informaci jsou uvedena konkrétní skutková zjištění. Informace popisuje opakovaná jednání účastníka řízení, kterých se měl v průběhu posledních let soustavně dopouštět. Tyto informace pak zavádají důvod se domnívat, že účastník řízení by mohl ohrozit bezpečnost státu i v budoucnu. Komise konstatuje, že tato podtrhují pravdivost těchto údajů uvedených v informaci a nasvědčují věrohodnosti celé informace.“* Pokud žalobce v žalobě zpochybňoval žalované rozhodnutí ve vztahu k tomuto podkladu obsahující tuto utajovanou informaci, kdy uváděl některé konkrétní údaje o své politické činnosti, tak soud v daném případě nedospěl k závěru, že by tato jeho tvrzení mohla znevěrohodnit či zpochybnit obsah utajovaných informací a být důvodem ke zrušení žalovaného rozhodnutí a vrácení žalovanému

k dalšímu řízení. Konkrétní podrobnosti soud s ohledem na účel a stupeň utajení soud neuvedl, přičemž nepostupoval jen tak, jak mu to ukládá procesní předpis, tedy s.ř.s., tedy nepřezkoumával žalobu jen v mezích žalobních bodů, ale v souladu s výše uvedenou judikaturou přezkoumal napadené rozhodnutí nad rámec žalobních námitek a hodnotil uvedený podklad žalovaného rozhodnutí a závěry v něm žalovaným vymezené v souladu s výše zmíněnými požadavky, vytyčenými konstantní soudní judikaturou.

26. Námitku obsaženou v části III. žaloby směřující proti výroku II. žalovaného rozhodnutí obsahující tvrzení o nemožnosti vycestování žalobce z důvodu trestním soudem uloženého zákazu vycestování uvedl žalobce již ve správním řízení, a to ve svém vyjádření k podkladům rozhodnutí. Není pravdou, že by tyto „okolnosti“ žalovaný „pominul“, jak žalobce namítl v žalobě. Žalovaný k této námitce uvedl, že žalobce v rámci výjezdního příkazu má možnost požádat o vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území, přičemž „*je zřejmé, že v případě účastníka řízení, který je státním příslušníkem Ukrajiny, na jejímž území probíhá ozbrojený konflikt, by v důsledku neudělení víza za účelem strpění nebyly přiměřené důvodu jeho neudělení.*“ Tento závěr žalovaného žalobce nenapadl žádnou relevantní námitkou. Není tedy pravdou, jak tvrdí žalobce, že by v důsledku napadeného rozhodnutí nemohl mít žalobce možnost „*uplatňovat v rámci trestního řízení svá procesní práva*“.
27. Protože žaloba nebyla důvodná, musel ji krajský soud zamítnout (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).
28. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný a náhrada nákladů řízení mu tak nenáleží; žalovanému jako správnímu orgánu náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žádný z účastníků na náhradu nákladů řízení nemá právo.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení usnesení). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 25. ledna 2024

JUDr. Jan Dvořák v. r.
samosoudce